

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.din 2005

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta Societatea comercială „X” SRL împotriva sentinței civile a Curții de Apel - Secția Comercială și de Contencios Administrativ.

La apelul nominal s-a prezentat intimatul-pârât Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, lipsind recurenta-reclamantă S.C. „X” SRL.

Procedura completă.

Intimatul prin consilier juridic a solicitat respingerea cererii recurente de sesizare a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 pct.B lit.a din O.U.G. nr. 17/2000 privind TVA, față de art.29 din Legea nr.47/1992. Totodată, a pus concluzii de respingere ca nefondat a recursului declarat de reclamantă.

Reprezentantul Ministerului Public a pus concluzii de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 pct.B lit.a din O.U.G. nr. 17/2000 și de respingere a recursului declarat de reclamantă.

Curtea a respins cererea recurente de sesizare a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art. 17

pct.B lit.a din O.U.G. nr. 17/2000, față de art.29 *J'm* Legea nr.47/1992, reținând că prevederile menționate ^Constitui

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiune, reclamanta S.C. „X” SRL a solicitat în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală să se dispună anularea deciziei emisă de pârât prin care s-a respins contestația împotriva procesului verbal de control încheiat de D.G.F. privind suma datorată cu titlu de TVA, penalități și majorări de întârziere, pentru exporturile realizate în perioada septembrie 2000 - ianuarie 2001.

Curtea de Apel - Secția Comercială și de Contencios Administrativ prin sentința civilă a respins ca neîntemeiată acțiunea reținând legalitatea actelor de control financiar și a obligației fiscale stabilită cu titlu de TVA aferentă exporturilor realizate de reclamantă în perioada verificată, precum și majorări de întârziere și penalități.

Împotriva sus menționatei sentințe a declarat recurs reclamanta, criticând-o pentru nelegalitate potrivit art.304 pct.7, 8, 9 și 10 Cod procedură civilă, susținând în esență că hotărârea pronunțată nu reflectă motivele reale de drept și de fapt, acestea fiind contradictorii cu cele invocate în acțiune; că a îndeplinit condițiile pentru a beneficia de cota zero la TVA; că a respectat prevederile legale în domeniul exportului de mărfuri; că majorările de întârziere au fost calculate eronat, respectiv, că procesul-verbal de control încalcă O.U.G. nr. 17/2000.

Recursul este nefondat.

Problema de drept supusă analizei a fost dacă reclamantei îi erau aplicabile dispozițiile art.17 pct.B lit.a din O.U.G. nr. 17/2000, privind cota 0 TVA pentru mărfurile livrate partenerului extern în perioada septembrie 2000 - ianuarie 2001.

Instanța de fond a reținut în mod corect că reclamanta avea obligația de a face dovada încasării valutei aferente exporturilor în

conturi bancare deschise la bănci autorizate și nu prin încasarea sumelor în valută în numerar de la terțe persoane fizice, cum se menționează în procesul-verbal de control.

Potrivit pct.9.2 alin.2 din Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 aprobate prin H.G. nr.401/2000 „pentru operațiunile prevăzute la art. 17 pct.B lit.a din ordonanța de urgență, nu beneficiază de cota zero de taxă pe valoarea adăugată contribuabilii care încasează valuta în numerar sau prin transferuri din conturi bancare personale”.

Normele de aplicare sus menționate nu adaugă la lege, cum eronat susține recurenta, ci explicitează prevederile acesteia - majorările de întârziere și penalitățile aferente TVA au fost corect calculate prin actele de control.

Celelalte critici aduse sentinței pronunțate de reclamantă se constată neîntemeiate în raport de probele administrate, situația de fapt reținută și dispozițiile legale aplicabile în speță, care se constată a fi constituționale.

Așa fiind, recursul declarat de reclamantă este nefondat și urmează să fie respins potrivit art.312 **alin. 1** Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. „X” SRL împotriva sentinței civile a Curții de Apel - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, ca nefondat.